



Vlaanderen
is erfgoed

Opheffingsdossier

Hoeve Fouyn in Hoegaarden

Monument

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

Opheffingsdossier:

Hoeve Fouyn, Hoegaarden, Hauthem 42 – Monument (opheffing)

Onderwerp

Benaming: Hoeve Fouyn

Adres of ligging: Hauthem 42, Hoegaarden

Dossier

Type dossier: opheffingsdossier (Gehele opheffing)

Dossiernummer: 4.001/24041/101.1

Bescherming

Beschermd als: monument

Beschermingsbesluit: koninklijk besluit van 25 maart 1975

URI Besluitendatabank Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/bsluiten/826>

Inventaris Onroerend Erfgoed

URI Inventaris Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/1274>

Samenvatting

De bescherming als monument van Hoeve Fouyn wordt opgeheven omwille van het algemeen belang. Na verregaand verval in de jaren 1990 en een zware verbouwing begin jaren 2000, zijn de erfgoedwaarden (architecturale en historische waarde) ontoereikend voor bescherming. De herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewerking werden aangetast.

Datum

Datum: 3/08/2023

INHOUDSTAFEL

1.	Aanleiding tot opmaak van het dossier	4
2.	Beschrijvend gedeelte	4
2.1.	Ruimtelijke context.....	4
2.2.	Historiek van het beschermde goed	4
2.3.	Historiek van het beschermings- en beheerdossier	4
2.3.1.	Bescherming.....	4
2.3.2.	Bekeerhistoriek.....	5
2.4.	Fysieke toestand van het onroerend goed	6
2.5.	Juridische toestand.....	6
2.5.1.	Adres en kadaster	6
2.5.2.	Onroerend erfgoed	6
2.5.3.	Omgeving	6
2.5.4.	Landbouw en Visserij:	7
3.	Evaluerend gedeelte	7
3.1.	Evaluatie van de opheffing van de bescherming	7
3.1.1.	Inleiding	7
3.1.2.	Zeldzaamheid	8
3.1.3.	Herkenbaarheid	8
3.1.4.	Representativiteit.....	8
3.1.5.	Ensemble	8
3.1.6.	Context.....	9
3.1.7.	Besluit	9
3.2.	Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan	9
3.3.	Motivering van de afbakening van de opheffing	9
4.	Bronnen	10
5.	Bijlagen bij het inhoudelijk dossier	10
5.1.	Omgevingsplan	10
5.2.	Fotobijlage	10
5.3.	Documentatie	10

1. AANLEIDING TOT OPMAAK VAN HET DOSSIER

Dit is het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit van Hoeve Fouyn in Hoegaarden. De opheffing van de bescherming kadert in de evaluatie van het beschermde erfgoedbestand, zoals ingeschreven in de Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele.

De bescherming van Hoeve Fouyn werd onderzocht in het project 'snelle screening' (2021-2022). Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Met uitzondering van de stedenbouwkundige ensembles en het archeologisch en varend erfgoed, werd het volledige beschermde bestand gescreend.

Dit dossier betreft de volledige opheffing van de bescherming als monument van Hoeve Fouyn.

2. BESCHRIJVEND GEDEELTE

2.1. Ruimtelijke context

Hoeve Fouyn heeft als adres Hauthem 42 in Hoegaarden, vlakbij de kern van Sint-Katharina-Hauthem. De gebouwen zijn beschermd als monument sinds 25 maart 1975. De voormalige hoeve ligt in een landelijke omgeving op een kruispunt tussen Hauthem en een kleinere veldweg. Momenteel is Hoeve Fouyn een ééngezinswoning.

Het beschermd onroerend erfgoed in de omgeving wordt weergegeven op een omgevingsplan in bijlage bij dit opheffingsdossier.

2.2. Historiek van het beschermde goed

De Inventaris Onroerend Erfgoed beschrijft Hoeve Fouyn als een U-vormige hoeve met geplaveid erf en gebouwen uit de 18de en 19de eeuw. Het woonhuis telt één verdieping onder een pannenzadeldak. Een gevelsteen boven de barokke deuromlijsting geeft volgend opschrift: "IHS/L HUB/MDN/ANNO/1746". Aan de oostpuntgevel is er een kaaskot aanwezig. Haaks op het woonhuis staat een schuur met oude kern (zie bijlage 5.3. foto 1 tot en met foto 5 van het inhoudelijk dossier). In het interieur van het woonhuis staat een laat-gotische geprofileerde schouw (zie bijlage 5.3. foto 23 van het inhoudelijk dossier). Volgens het beschermingsdossier zijn de gebouwen aan de straatkant onbelangrijk. Een uitgebreidere beschrijving staat vermeld in de inventaris van het onroerend erfgoed ([ID43566](#)).¹

2.3. Historiek van het beschermings- en beheerdossier²

2.3.1. Bescherming

Naar aanleiding van een parlementaire vraag van een volksvertegenwoordiger startte de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg (RML) in juni 1973 een onderzoek naar de erfgoedwaarden van Hoeve Fouyn. Op basis van vaststellingen ter plaatse oordeelde de

¹ Op basis van VAC Leuven, Bescherming- en beheersarchief DB000420; INVENTARIS ONROEREND ERFGOED 2023: *Hoeve Fouyn* [online], <https://inventaris.onroenderfgoed.be/erfgoedobjecten/43566> (geraadpleegd op 3 augustus 2023).

² VAC Leuven archief DB000420 en Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant, Beschermingsdossier DB000420 en 4.01/24041/121.1, woning Fouyn, (AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED, 1975).

Rijksdienst dat de 18de-eeuwse U-vormige hoeve met geplaveid erf een wettelijke bescherming verdiende. Op 8 oktober 1973 gaf de toenmalige minister een principiële akkoord om de beschermingsprocedure te starten. De adviesvragen voor de bescherming als monument van Hoeve Fouyn vertrokken op 9 mei 1974 naar de administraties, besturen en zakelijkrechthouders. Er waren geen opmerkingen of bezwaren. Het koninklijk besluit werd op 11 maart 1975 ter ondertekening aan de minister voorgelegd. Ondertekening volgde op 25 maart 1975 (zie foto 1 tot en met 5 van bijlage 5.3. bij dit inhoudelijk dossier).

2.3.2. Beheerhistoriek

Elf jaar na de bescherming als monument werd Hoeve Fouyn verkocht. De gebouwen stonden al een tijdje leeg, hadden te lijden onder slecht onderhoud en hun toestand ging snel achteruit (zie foto 6 tot en met 9 in bijlage 5.3. van dit inhoudelijk dossier). In mei 1986 stelde het Bestuur voor Monumenten- en Landschapszorg (BML) vast dat werken in uitvoering waren zonder vergunning of toelating. De eigenaars verklaarden hierop dat de gebouwen te kampen hadden met vochtproblemen en onbewoonbaar waren. Het BML gaf toelating voor het hervoegeen en herbepresteren van de muren en het leggen van een nieuwe vloer. In juni 1987 werd het schrijnwerk van het monument vervangen naar bestaand model.

In oktober 1990 werden scheuren tot 5 cm breed in verschillende gevels vastgesteld, waardoor gevreesd werd voor de stabiliteit van zowel het woonhuis als de schuur. De eigenaar vroeg het woonhuis volledig te mogen demonteren en herop te bouwen. Op 18 oktober 1991 gaf het BML hiertoe haar akkoord mits de bestaande toestand opgemeten werd in functie van een getrouwe reconstructie. Uit het archief is onduidelijk of deze opmeting effectief werd uitgevoerd. Foto's uit 1991 tonen dat de eigenaar met deze werken startte. Hierop is te zien dat de kopgevel van het woonhuis verdwenen is en terug gereconstrueerd werd met betonblokken (zie foto 10 tot en met 13 in bijlage 5.3. van het inhoudelijk dossier). Omdat het oorspronkelijke woonhuis onbewoonbaar was vanwege de werken, werden het gebouw langs de straatzijde gerenoveerd en heringericht als tijdelijke woning.

Op 22 december 1995 stortte de schuur grenzend aan het woonhuis in, waarbij ook de dwarse vleugel van de schuur zwaar beschadigd werd. De foto's bij de plaatsbeschrijving bevestigen de slechte staat van alle gebouwen van Hoeve Fouyn. Ook lijken de werken aan het voormalige woonhuis niet te vorderen. De situatie van het woonhuis is nog hetzelfde als deze van 1991 (zie foto 14 en foto 15 in bijlage 5.3. van het inhoudelijk dossier).

Eind november 1999 diende een nieuwe eigenaar een bouwaanvraag in voor het restaureren en renoveren van Hoeve Fouyn, wat in de projectomschrijving aangeduid werd als '*feitelijk nieuwbouw*'. De Cel Monumenten en Landschappen bracht op 14 januari 2000 een voorwaardelijk gunstig advies uit en vroeg het schrijnwerk in het historisch gedeelte uit te voeren naar bestaand model.

In maart 2000 stelde Monumentenwacht Vlaams-Brabant vast dat het gebouw zich in zeer slechte staat bevond. De gebouwen dienden dringend regen- en winddicht gemaakt te worden om verdere aftakeling te voorkomen.

De werken aan Hoeve Fouyn startten in 2000 en zouden in verschillende fasen verlopen:

- Fase 1: ontmanteling van de houten structuur van het woonhuis (2000-2001).
- Fase 2: restauratie van het woonhuis (2002-2003).
- Fase 3: afwerken van het dak en het schrijnwerk van het woonhuis (2003 en 2004).
- Fase 4: binnenafwerking en technieken van het woonhuis (2005)
- Fase 5: afwerking van de schuren en het herstel van de binnenkoer (2006)

De restauratie van het woonhuis beoogde geen herstel van de originele draagstructuur en constructiewijze. Het bestek van de restauratie beschrijft dat de volledige houten structuur

van Hoeve Fouyn uit elkaar gehaald werd. Wat men kon recupereren, werd teruggeplaatst, maar diende niet meer als dragende structuur. Voor de heropbouw werd gekozen voor een moderne draagstructuur in beton en binnenmuren in snelbouwsteen. De gobertangesteent in de gevels op het gelijkvloers niveau van het woonhuis werd ter plaatse gerestaureerd. De gevels op de verdiepingen daarentegen werden gedemonteerd. Waar het mogelijk was, werd de gobertangesteent gerecupereerd en terug heropgemetseld als een combinatie wand: snelbouwsteen of betonblokkenwand als binnenstructuur met een voorgeplaatst parement in gobertange. De barokke deur werd volledig gereconstrueerd. Alle raamlijsten werden vernieuwd en afgewerkt met gobertangesteent. Alle schrijnwerk werd vernieuwd, gevelopeningen werden aangepast. De geprofileerde schouw zoals vermeld in het beschermingsdossier werd op een nieuwe plaats in het woonhuis teruggeplaatst. Foto's van tijdens de restauratiewerken bevestigen deze manier van aanpak. (zie foto 16 tot en met 22 in bijlage 5.3. van het inhoudelijk dossier)

Eind 2002 ontving de Cel Monumenten en Landschappen een nieuwe adviesvraag voor een stedenbouwkundige aanvraag voor de afbraak van één van de bijgebouwen aan de straatzijde, de aanleg van het zwembad in de achtertuin, de aanleg van de serre op het binnenerf en aanpassingen aan gevelopeningen in de schuur. De aanvraag werd voorwaardelijk gunstig geadviseerd.

Voor de restauratie van Hoeve Fouyn werden verschillende onderhoudspremies aangevraagd en verkregen. Dit was zo onder andere voor het plaatsen van het buitenschrijnwerk, dakwerken en gevelwerken. In 2006 werd nog een onderhoudspremie aangevraagd en verkregen voor schilderwerken aan het buitenschrijnwerk.

2.4. Fysieke toestand van het onroerend goed

De fysieke toestand van het onroerend goed waarvoor dit opheffingsdossier wordt opgemaakt is vastgesteld tijdens een plaatsbezoek op 29 juli 2022. De fysieke toestand is op dat moment fotografisch gedocumenteerd. Deze registratie is als bijlage bij het ministerieel besluit gevoegd en geeft een beeld van de toestand van het onroerend goed op het moment van de opheffing.

Hoeve Fouyn bevindt zich in een algemene goede bouwfysische toestand.

2.5. Juridische toestand

2.5.1. Adres en kadaster

Hoeve Fouyn heeft als adres Hauthem 42 in Hoegaarden. Kadastraal is het beschermd monument bekend als: Hoegaarden, 1ste afdeling, sectie B, perceelnummers 519F (deel) en 519G (deel). De kadastrale gegevens zijn gewijzigd ten opzichte van het moment van de bescherming. Op dat moment stond Hoeve Fouyn kadastraal bekend als: Hoegaarden, deel van het artikel 4206, sectie B, het perceelnummer 519C.

2.5.2. Onroerend erfgoed

Hoeve Fouyn is beschermd als [monument](#) sinds 25 maart 1975. Daarnaast is de hoeve vastgesteld op de inventaris bouwkundig erfgoed ([ID116066](#)) en is ze opgenomen in de wetenschappelijke inventaris bouwkundig erfgoed ([ID43566](#)).

2.5.3. Omgeving

Volgens het origineel gewestplan Tienen – Landen van 24 maart 1978 bevindt het beschermde monument zich in woongebied met landelijk karakter.

Daarnaast bevindt Hoeve Fouyn zich in Herbevestigde (Agrarische en Groene) Gebieden: Regio Hageland, Landbouwgebied Hoegaarden, deelruimte 8 Leemplateau van Droog Haspengouw volgens besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007.

2.5.4. Landbouw en Visserij:

Hoeve Fouyn valt binnen het vastgesteld landinrichtingsproject: Water-Land-Schap (14/05/2019)

3. EVALUEREND GEDEELTE

3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming

3.1.1. Inleiding

Hoeve Fouyn werd op 25 maart 1975 bij koninklijk besluit beschermd als monument omwille van het algemeen belang. Dit besluit werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 9 september 1975.

Het beschermingsbesluit en -dossier van Hoeve Fouyn bevatten geen concrete vermelding van erfgoedwaarden. De motivatie van de bescherming bestaat uit de beschrijving van de verschillende gebouwen en de vermelding van een aantal erfgoedelementen zoals de laatgotisch geprofileerde schouw in het interieur, de deuromlijsting in de achtergevel en de gevelsteen met opschrift.

Artikel 6.2.1, 3°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 staat de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van een bescherming omwille van het algemeen belang toe. De parlementaire voorbereiding stelt daarbij het volgende: "*door een wijzigende context kan het algemeen belang immers geëvolueerd zijn ten opzicht van het algemeen belang ten tijde van de bescherming*".

In functie van een algemene evaluatie van het beschermd bestand in Vlaanderen die als doelstelling heeft om een dynamische selectie van de essentiële en representatieve getuigen van het leven in Vlaanderen te vrijwaren, wordt het beschermd erfgoed getoetst aan de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde. Deze evaluatie is gebaseerd op de erfgoedwaarde zoals vermeld in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 2.1, 26°: de archeologische, architecturale, artistieke, culturele, esthetische, historische, industrieel-archeologische, technische, ruimtelijk-structurerende, sociale, stedenbouwkundige, volkskundige of wetenschappelijke waarde waaraan onroerende goederen en de cultuurgooderen die er integrerend deel van uitmaken hun huidige of toekomstige maatschappelijke betekenis ontleen. Daarnaast zijn de vijf selectiecriteria gebruikt die ook gehanteerd worden in functie van bescherming en die het afwegingskader vormen om het onroerend erfgoed te waarderen:

1° zeldzaamheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed uitzonderlijk voorkomt in relatie met de geografische context, de historische context, de typologie of het oeuvre;

2° herkenbaarheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een goed herkenbare uitdrukking is van zijn oorspronkelijke functie, uitzicht of vormgeving, of van een belangrijke fase in de latere ontwikkeling daarvan;

3° representativiteit: geeft aan in hoeverre het onroerend goed typerend is voor een geografische of historische context of een welbepaalde typologie of een bepaald oeuvre;

4° ensemble: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een sterke samenhang vertoont tussen de verschillende elementen;

5° context: geeft aan in hoeverre er tussen het onroerend goed en zijn directe of ruimere omgeving een sterke relatie is op landschappelijk, stedenbouwkundig of esthetisch vlak.

3.1.2. Zeldzaamheid

Hoeven en boerenwoningen uit de 18de eeuw zijn geen zeldzaamheid binnen de bewaarde agrarische architectuur in Vlaanderen. De Inventaris Onroerend Erfgoed geeft 566 resultaten voor als monument beschermde boerenwoningen uit de 18de eeuw. 112 hiervan bevinden zich in Vlaams-Brabant. Een opheffing van deze bescherming creëert dus geen hiaat binnen het beschermde bestand.

3.1.3. Herkenbaarheid

Op het moment van de bescherming had Hoeve Fouyn een grote herkenbaarheid. Dit omwille van de verschillende bewaarde gebouwen en onderdelen van de hoeve (historische waarde) en omwille van de bewaarde erfgoedelementen en-kenmerken (architecturale waarde). De hoeve kende weinig storende ingrepen of aanpassingen. Zoals de inventaristekst beschrijft waren de gebouwen langs de straatzijde 19de-eeuws en kende de schuur haaks op het woonhuis 19de-eeuwse bakstenen verbouwingen. Deze historische gelaagdheid was afleesbaar en herkenbaar.

Vandaag heeft Hoeve Fouyn sterk aan herkenbaarheid ingeboet. Dit omwille van de sterke bouwfysische achteruitgang in de jaren 1990 die leidde tot de ingrijpende verbouwing en gedeeltelijke reconstructie in 2000-2006. Hoeve Fouyn is vandaag zo goed als een nieuwbouw.

Slechts delen van de gevel konden bewaard blijven. De poortopeningen en gevelopeningen zijn vernieuwd. Het interieur is volledig vernieuwd. De structuur van Hoeve Fouyn bestaat uit beton. Enkele elementen zijn terug geïntegreerd zoals de houten structuurelementen en het gotisch schouwelement. Andere elementen zijn historiserende toevoegingen of interpretaties, zoals de steigergaten in het nieuwe dwarse schuurvolume, de kloosterkozijnen in de zuidgevel of de naar boven toe ingesnoerde grote natuurstenen schouw op het dak. Na de gedeeltelijke instorting van de schuur in 1996 volgde een volledige heropbouw. De huidige schuurvolumes aanpalend aan het woonhuis hernemen wel het oorspronkelijke volume, maar zijn volledig nieuwbouw. Het exterieur van Hoeve Fouyn beantwoordt vandaag niet meer aan de toestand op het moment van de bescherming. De materiële authenticiteit (architecturale en historische waarde) ging dus voor een groot deel verloren en daarmee ook de historische gelaagdheid en herkenbaarheid van het monument.

3.1.4. Representativiteit

Vanwege de harde en historiserende verbouwing is de hoeve niet langer een representatief voorbeeld van een 18de-eeuwse hoeve.

Onderstaande hoevegebouwen zijn beschermd als monument zijn betere representatieve voorbeelden:

- Boerenburgerhuis in Huldenberg ([ID43304](#))
- Hoeve Het Lobos in Scherpenheuvel-Zichem ([ID42742](#))
- Hoeve in Bierbeek ([ID41541](#))

3.1.5. Ensemble

Het interieur bezit nog weinig erfgoedwaarde. Een aantal erfgoedelementen zijn nog aanwezig. Dit is zo voor de gotische schouw zoals vermeld in het beschermingsdossier, maar dit element bevindt zich op een andere locatie. De balkenlaag is ook nog aanwezig

en zichtbaar in het interieur, maar is verwerkt tegen de nieuwe betonnen structuur. De oorspronkelijke kelder met tongewelf is nog aanwezig onder het woonhuis. Verder is het woonhuis naar hedendaagse smaak, normen en technieken heringericht en aangepast. Van een historisch ensemble van exterieur en interieur is nauwelijks sprake.

De verschillende gebouwen van Hoeve Fouyn, namelijk het woonhuis, de aanpalende schuur met extra dwarsvleugel en het 19de-eeuwse gebouw langs de straatzijde, hebben wel allemaal hun oorspronkelijke volumes behouden. Deze oorspronkelijke inplanting van volumes zorgt dat er toch nog een ensemblewerking is tussen de gebouwen onderling.

3.1.6. Context

De context van Hoeve Fouyn is sinds de bescherming ongewijzigd gebleven. Het woonhuis van de Hoeve Fouyn wordt reeds weergegeven op de Ferrariskaart (1777) ter hoogte van het kruispunt van de hoofdstraat van het gehucht Sint-Katharina-Hauthem en een veldweg die naar de kern van Hoegaarden leidt.³ Bebouwing in de omgeving is de laatste decennia slechts beperkt toegenomen. De agrarische en landelijk dorpse context is daardoor bewaard. De bomengroep zoals vermeld in de inventaris onroerend erfgoed is terug aangeplant na de verbouwingen.

3.1.7. Besluit

De bescherming als monument van Hoeve Fouyn wordt volledig opgeheven omdat na toetsing aan de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde blijkt dat het goed als geheel nog onvoldoende erfgoedwaarde heeft voor een bescherming als monument op Vlaams niveau.

Het verlies aan herkenbaarheid, representativiteit en ensemblewerking, omwille van de fragmentaire bewaringstoestand, hebben de erfgoedwaarden (historische en architecturale waarde) van de hoeve sterk aangetast. Er zijn nog enkele erfgoedelementen bewaard en de heropgebouwde gebouwen vormen nog steeds een ensemble in een ongewijzigde context. Hierdoor zijn de erfgoedwaarden niet volledig verloren gegaan. Deze gebouwen blijven om die reden opgenomen in de wetenschappelijke inventaris van het bouwkundig erfgoed. De nog aanwezige erfgoedelementen en -kenmerken zijn echter ontoereikend om een bescherming als monument te motiveren. De bescherming als monument van Hoeve Fouyn wordt opgeheven omwille van het algemeen belang.

3.2. Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan

Het inhoudelijk dossier bij de bescherming en de opheffing documenteert en registreert de erfgoedwaarden van het monument in voldoende mate.

Het belang van de nog aanwezige afzonderlijke erfgoedkenmerken en -elementen is gering. Er is bijgevolg geen verplichting tot behoud of opslag van deze elementen in een onroerenderfgoeddepot.

3.3. Motivering van de afbakening van de opheffing

De bescherming als monument van Hoeve Fouyn, Hauthem 42, Hoegaarden, wordt geheel opgeheven. De kadastrale percelen gevat door de opheffing is opgenomen in artikel 2 van het ministerieel besluit.

³ Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden voor Zijne Koninklijke Hoogheid de Hertog Karel Alexander van Lotharingen, Jozef Jean François de Ferraris, Koninklijke Bibliotheek van België, uitgegeven in 1770-1778, schaal 1:11.520 herleid naar 1:25.000.

4. BRONNEN

- Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden voor Zijne Koninklijke Hoogheid de Hertog Karel Alexander van Lotharingen, Jozef Jean François de Ferraris, Koninklijke Bibliotheek van België, uitgegeven in 1770-1778, schaal 1:11.520 herleid naar 1:25.000.
- Onroerend Erfgoed Vlaams-Brabant, Beschermingsdossier OB000368 en 4.01/24041/121.1, Huis "Fouyn", (AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED, 1975).
- AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2023: *Hoeve Fouyn* [online], <https://inventaris.onroenderfgoed.be/erfgoedobjecten/43566> (geraadpleegd 3 augustus 2023).
- AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2023: *Hoeve Fouyn* [online], <https://inventaris.onroenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/1274> (geraadpleegd 3 augustus 2023)

5. BIJLAGEN BIJ HET INHOUDELIJK DOSSIER

5.1. Omgevingsplan

5.2. Fotobijlage

De fotoregistratie van de fysieke toestand, gevoegd als bijlage bij het ministerieel besluit, bevat alle relevante foto's voor dit dossier. Er is geen afzonderlijke fotobijlage bij het dossier gevoegd.

5.3. Documentatie

De documentatie bij het inhoudelijk opheffingsdossier bevat bijkomend materiaal zoals kaarten, postkaarten, archiefphoto's, bouwplannen, kadastermutaties, hoogtemodellen, e.d. dat het dossier verder onderbouwt of illustreert.